

Мечтание, где то дошадо до гла-
вите на градите жены.

Дойшёлъ пречес пратенна и като направилъ при-
личното поклонение на Царя, подалъ му писмото на
ръката, което списувало следующите: О богоисканчан-
ный Царю! знай, защо благороднѣйшиятѣ жени град-
ски желали, найпаче искали сководно Отъ Царя,
да имъ созвали, за да можатъ и Онъ да влазатъ
въ совѣты, и въ градските управлениѧ, както съ
и може имъ, и да можатъ да избиратъ и да чѣ-
ватъ Общиниата, и да спредѣлакватъ въ кратцѣ
да стрѣватъ сичкото Снова, което стрѣватъ на ста-
ростъта си; и първите на градътъ: и думали какъ
сѣдили и драги, които са управлявали Царствъ, и
Началства съ толкова премѣдростъ, които не са на-
правили много Царства: и какъ Още излизали на
бой, и овѣрдили мѣстата си, и Царствата си съ го-
лѣмо юнчество; и заради това нетрѣба Царъ да ги
Отпаде, но да ги прѣеме, и да ги направи да прѣ-
мятъ желаемото: понеже имъ са виждало тѣшко да
имютъ може Царствата, и властъта на сѣка ра-
бота, а Онъ да са држатъ за нифо. На конѣцъ
всѣхъ, думали, какъ на потрѣбните работы щели да
вадятъ Онъ толкова тайни, както и може, бел-
кии и побече. И затовъ Царница правила голѣмо
наставление, и му са молили тврде много за таа
причина. Като прочелъ Царъ писмото, и разумѣлъ
лѣдото исканѣ женско, незнайлъ кой путь да оулоби.
Пречес обѣрнался къму Бертолда, и приказвалъ
му сичката причина: като като чѣлъ, начинъ да